

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Under vor sidste Krig

Citation: Larsen, Karl: "Under vor sidste Krig", i Larsen, Karl: *Under vor sidste Krig*, Gyldendal, 1897, s. 313. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-larsenk_11-shoot-idm140053904036208.pdf
(tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Under vor sidste Krig

Under disse Forhold lærer man, hvad det vil sige at have en god Hest; ja, selv om denne er mindre god, indtræder der et Venskabsforhold, som man godt kan sige, er gensidigt, idet Hesten meget snart lærer at kende sin egen Rytter fra de andre. Jeg skal dog med et Par Ord forevige min tro og kære (kan jeg gerne sige) gamle brune Vallak, som trolig til Dato har baaret mig uden et Øjeblik at vise Modvilje, ja endog ved Lejlighed har vidst at finde Vej, naar jeg var ude af Stand til at vejlede den, f. Eks. da vi den 3. Februar i Eggebæk alarmeredes. Efter at være kommen til Hest, skulde jeg dengang hen i Præstegaarden, hvor Ritmesteren boede, for at afhente Estandarten; men det var et saadant Bælgmærke, at jeg, der forøvrigt ikke ser godt om Natten, ikke kunde se en Haand for mig, jeg maatte derfor overlade til Dyret at finde Vejen, og det var lige som den vidste Besked, thi uden at standse eller gaa et eneste Skridt fejl trods de forskellige 314Bøjninger, Vejen gør, gik den langsomt men sikkert, indtil den stod ved Præstens Port, der imidlertid blev lukket op, og jeg fik Estandarten med til Samlingspladsen. Det er en Regel, at naar vi kommer til Kvarter, jeg da først afleverede Estandarten, hvor Ritmesteren bor, og ligeledes ved Afmarchen afhenter den igen, men at Hesten deraf kunde vide Besked er næsten utroligt, men ikke desmindre sandt; jeg har mange Eksempler derpaa.